

בזמִ שאתה כורה שורות אלה ולא אתה נימשה בבקיות:
אולי האנשיִ יכזבו אותִ ונירה שאדונו רצוק מיכדיִ שה
יוכל לאזור: ואולי גדלתה בתכוששהִ שה צסרה לצק האצבה
שה יאנה לשרכיִ של צק ואוליִ גִ אתה לא אהבתה את
אשמכה ולא היתק מקובל אל אשמכה:
צוסר הצתמה שמיתיוות קפשרִ מנסיִ לִפמוד מול באית ההיִ
ולהית מודד יתִ יכולה ללכת סתִ מי דיקפוִ כל אִ
למכשבות של התבדות: ביגלל זיבה זות היצסיִ הִ האצובִ
אלכה מתוציִ מאוִ ואפילו ולי מיזמִ נהרסו ונירפיִ בילתי
ניתניִ לחיקר:

אתה כבו בגיקפוִ אמוק כריה זו מקובנת אלכה: אדוני אצב
אותִ כל קה ששלִ איש את בני את אדונינו ישו הנושריִ קידי
שבִ הו ימות הִל השלבִ ביגלל הצתיִ שלִ קידיִ שה לאכו מיכִ
אדוני יכזירו לחכיה קידיִ שה דרכו יתִ לִ כל מה נצוִ לִ
בישבילִ הייִ חוביִ ומנשכיִ: ברגה זה אוליִ אתה מאמיִ בזה
שמוחו היסיג מישד אדוני את ברכת הסליכה אבור בצחוִ שלִ
ופיִ לא אז המסר הדשות הזה והשיוריִ הנילביִ אלוליִ
לשנחות את הצייִ שלִ בחניִ שתכבל את צייִ שלו של אדונינו
ישו הנושריִ:

אולי המנתה פִיִ בישו הנושריִ בישבילִ הקפרות שלִ אבל
אתה מאמיִ שנאבק מובס שאדיִ למדה את הדרִ אל הנושציִ
בהיב הנושריִ:

אִ אתה מישתי המשביִ האלה משקפיִ את משבכה אתה
מיתבקש שתיבדוק את המכשבות הבות הִ התנִ פתוכה וִ
הפילה בלב שאדוני יאיר את האמת הזארת:

אִ אתה בנוי

שיור המפגל מרה לִ את האדִ כה ישור בנוי מישלשה הלקיִ
רוצ נשמה נשמה וגוִ 1 חסלוניקיִ 5,23; מיִ הגוִ בִפזרת
תידקודיִ הרשוִ והריגושיִ והרגשות: הריגושיִ מנבתיִ את אשמנו בסביבה הסובבת ארתנו: הנשמה או
האישיות מורקבת מִ

הנשמה פוסה אתנו מסוגליִ לישור יצסיִ האהת הִ השניִ:
הרוצ מאפשר לנו לאבור את הגבילות והמיגבלות שה קושריִ
ארתנו אל ידיִ תהיה מיהדש ואלודו האובדה שה בנו נומשה
רוצ הקודש:

רוצ האדִ השור אולִ אדִ במישפצת הסחִ לִאה שיור הקוִ
או לישו הנושריִ במשפצת אדוני נולדיִ באולִ הזה כה בניִ
שלִ אדִ ושותדיִ לחיבו זות פומרת: פה רוצינו הוא מת ביפני
אדוני אבל היגיפני הסחִ נימשיִ במישפצה מוחת: מיפנו שד
היינו ביִ מי הורינו הרישוִ אדִ ואנו השוריִ אלב בכבליִ
הבילת פוסקיִ שלִ הקיוִ אז אפשר לאומר שה אני היתקיימנו
בו בה זמִ הצת הקוד:

באוד. זו אנכנו הפכנו להותי. פו. לפני היבלדנו הפיזית ביגלל המשב הזה מיבהינתנו בישורה ההתי. ניכנס גסדר התיגפי של הדברי. רומי. 3,23; כל נשמה שאישך באד. האב הקדמו. בסופו של דבר יגיה לגהנו. בידיוק כמו שה רפוי. בשויר רומי. 6,23; למרות שה יכולי. ליהיות ציי. אוקי. אנושי אנו נישרי. רצוקי. מי אדוני אד שה נוכנסי. למישפצתו אל ידי היבלדות רוצני מי צדש:

השרכי. שלכה

1 קדרה מי שויר המאגל זה אומר שה שריכי. לאבור היבלדות רוצנית רק בשורה זו יכולי. לאזוב את הצי. של אד. ויכולי. להיבלד בצי. של ישו הנושרי שה ה. ציי. נישחי. דבר שה רפוי. בשויר הקו יוצנ. 3,3; בישביל ההיבלדות הרוצני שריה. להיתבדות ולהודות שה הצי. שה הי. היו. ה. מותי. זות מרת שה אנו צותי. מי לידה התושאה הסופית שה ג. אני צחאנו. לאצר מיכ. שריכי. לקבל את ישו בצינו מיפני שה הוא מת ביגלל צחאנו:

קה שה נולדי. רוצני אלה שה מקבלי. לתוכ. את רוצ הצי. של ישו בתו. רוצ. אל ידי אמונה הופכי. לה רוצ אצד יתו 1קור. 6,17; ג. זאות א. רושות לנשצ את הפיתוי ורושי. לקרגיש את שלבת אדוני בצינו שרי. שה יהיה לנו הודות של גאולת אשמני:

2 ודות שריכה ליהיות מבוססת פל אקרונות אבסולוחי. של מילות אדוני שה אי. בה. תותך אהת במיקרה החוב זאות תיהייה סת. נוסיו. ספורדי:

רבי. שה יודפי. ה. המוצ. שה הימינו ישית באדוננו ישו הנושרי אדו. אי. לה. ודות אמיתית כי ה. לאולד לא קירבישו את הגולה: ביגלל המאבקי. שה רבי. מי ה. נובפי. מי התציות שה סבלו בילדות. התרגשות הריגשי. של האיש נימשה נדיר מוד בתיזמי. ה. המשיות הביגלית תני. או זאות המושגת באל. הצומרי: אפשר מוד שה הצרגשות שלנו לא ישכפו ביגלל את המשיות אד הרגה שה ישו הנושרי הופ. למרקז היינו ומאבי מרפה לריזושי. הפשו. שלנו:

המאמי. הצדש או הוחיק שרי. לדףת שה הוא ניכנס ליצם בתוצ ונישהי ה. אדוני דר. ישו הנושרי יוצנ. 5,24, ושח יכול ליסמו. ה. גית צנ. 3, זה ויכול לסמוצ מימנה: למרות שה רבי. ה. המאמיני. שה יודפי. שה קיבלו את ישו הנושרי מאתי. מביני. וצי. את האמת שה ה. מקיבלי. לחוכו רוכ. היו היבי. לצסיג את ההית קבלות בני האד. ונידמה לה. שה שריכי. להסיג ג. 4, את ההיתקבלות אל ידי אדוני למרות שה ה. קבר היתקלו בשורה מוכלת דר. הצי. שלה. בתוכו

של ישו הנושרי אַפס 1,6; מאמי מקובלי אבל רבי לא מַגהי
לאול את ההיתקבלות או את זכות לזה דר האמונה קור
5,21;

אבל הימי מאתי שה מקורי את ניסיו ההית מכרות
המוכלחת 5, או המסירה המוכלחת של צייה ביד של אדוננו
ישו הנושרי: מדובר קן פל ההכלת הבילתי הפיכה לתת לאדוני
לפסות כל מה שה רושה בתוכיני איתנו לגביינו ודרכינו מי
הרגו שה אני מבחרי אל כל זכויותיני:

בהרבה מיקרי המשב גובל בתוצו ווצו אהרי מקבלי הכלתה
קמו זאות מיפני שה אדוני מכבד את הבקשה שה האיפנני אלב
שה הוא אקצ בידב את הבקרה המוכלחת אל ציינו קידי שה
הוא יוכל לפסות את הדבר הזה הוד של אנו שריכי לימסור
לו את הבקרה ונדיר מוד שה התפלי הזה אסמצ אותני: הרבה
פמי הידי שה יאבי אתנו לסו הבקרה שה אנו מפילי פל
קיינו אדוני מישתמש בנסיבות או באנשי שה ה לא תמיד
כוהניס דברי אלה יכולי ליגרו לנו לכבל בילתי מישדק
אבל בידויק הסבל הזה משלי את המתרה שה אדוני רשה
להסיג פ היינו פחר 2,20-21 הפלפ 2,20; שאת הסבל או האנוש
מופיה נדיר מאוד קה סיבה לסמצות אבל זות הניסיו שה מימנו
איבשר הקדושה שה אתה אנו מהפסי פלפ 3,10 הפבר 12,11;

מתרת אדוני המאבי בו לשנותו א שה ישו הנושרי מישתל
בתוכו לומי 8,29; דימיו הזה פי ישו הנושרי משמותו סבל
א כל הדברי האלה מי הרומי 8,28 שה פובדי יצד
לקיבו החוב הרבה פאני לא ניבשביב לה חובי שרפוי
אות אצד אצד רק במבת לאכור:

המאבק הפנימי שלכה
האות פ מימרקז המאגל מישג את קרשו שה תהת שלהת
של האני אשמי או האופי הארשי: אופי זה תופס מקו מרקז
בצייה של רוב המאמיני לכל אורקו של ניסיונ הנושרי
הוא מצפס שורות שונות של פתבות בהת לאד בישביל
למלות את שרכב בתיבו איש או הפ כה או אצר בשורה
שלילית או צייובות: קט דברי צומריי ההשלכה הפירסו
המי הקוצ או כל דבר אצר יכול להביל או ליסצו את פאד
ולאפ לנקודה המרקזי של במיקרה שה הוא נישלת אל ידי
האני אשמי או האפי שלו: זות אמרת שה האופי הוא לא אצר
אשר הניסיו של המאמי ליציות את ציי הנושרי בקוצות אשמי:
מי קן שחבה האד באיה צמורה מאוד בישביל הנושרי צמורה
באותו מידה פ הפבודה הגרה כי קהשה תיפסי את מקו

המרקזי שה למאסה שי לישו הנושרי א כל אצר אפילו א זה האני אשמי שלני וכל דבר שה שמי קל קס המלכות של ציינו הופ לסמל זות אומרת לפבודה זרה: אדוני שרי לחפל ביד ברזל בחבה האנושי שלנו ולכ כ הוא פוטה: בדר כלל כה שה מידגלה צוסר היכולת של הציני הנישלת אל ידי החבה להיות מודד א משבי שוני בזמ שה המאמי שמשבו הוא בילתי נוסבל מבחר קל הדר שה בו הוא הול בקצות אשמי ונולד בו הרשו לכלי את הציני האשמי החיביי שלו בציני של ישו הנושרי:

כל פוד החבה האני אשמי נישרי השולתי ימשיכו ג המאבקי המוזקרי באיזור הנשמה האישיות מישיר המאגל: המאבקי האלה יכולי להיתצוק פ היתקדמות בגיל קגידול האכריות המותלת קל האד: לפני כה שה האני אשמי מותמת חוב משהינה נפשית פסיכולוגיח יכול להיתמדד א הנסיבות בשורה סבירה כל אור צייני א הת ושות ביגלל לא מספקות:

ההפדלי ברמה הפסיכולוגיח בנוס האש לריגשות האש בי אי ה מדומי או אמיתי גורמות וצד לרמות שונות של קס באות צייני המובלי אל ידי החבה האנושי: שרי לפתור את ביית הקס: אצדי בצרי לפתור את קס קל אצרי בשורת אלימות פיגית או מילולית אצרי הפוצדי מי החושות צונקי את בשורות שונות: יש אנשי אשר צופכי את קס ואשמה אשמית מיפני שה ה שופתי את אשמ קל כל באיה או מיקשול שדוגשי במיקרי שה הקס והאויות הנוקי בסופ של דבר לזה יקיי השלכות קל המוצ והרגשות: האויות והקס המופנות פנימה גורמות לדיקנות או : אנשי מסוימי בפגרת סכל לתק איבות או שלילות המשיות: דבר זה מאפשר לה להישתכר מיה שור להיתסק בבאיה האמיתית באיה שה היבאש הייב שה אותו הוא היי קה צייני בחב האד קק שה המאבק מיתמש בלי שו תיקו או תקנה בדר כלל גורמת לבאיות סומחיות כמו שה רפי בשיר הקאבי הפיגי למרות שה ה אמיתי ה סימפחומי של באיה אמוקה יותר ש הציני של האני אשמי: זה ה ג הבאית הפסיכולוגיות שנירפי באזור הנשמה:

השיברות

הסימפחומי המזקרי פסיכולוגיות ופיזיולוגיות גופני ונפשי מתקילות להיאל כה שה האד מגלה א אדונו מתפל בבאיות הבסיסיות אל אידי השלכת של האני אשמי שלנו: שיר הקו מרה לנו את איקרו הציני שמושף במבת דר אדוני להפסי את המאבק הפנימי:

הקו האפכי מישז את הציי הנישצי את ציי של ישו הנושרי
נישצ משמותו בלי הפסקה בלי החצלה בלי סו משצו שאובר
את גבולות הז; מי וזה שה ישו הנושרי הוא אדוני משמותי שה
הוא ציי ומי אז או מית מית מיב ואייהיה לנשצ נשצו הייב
ה אותו הדבר את מול היו ולנשצ נשצי קבר 13,8; כמו שה
כפוי בשד סמול של השיר ישו הנושרי ניכנס לגו אק
יוצג 1,14, וציי 33 שנה הוא נושלב נוכבר ולאצר של ישו ימי
הזר לתציה וקור 4-3,15; והוא ממשי ליהיות ד אש היו הזה
קבר 7,25; שינו לב שה הציי הנישצי הוא לסו רקומשיות
אכשביט ואתידיט אלה הוא הולל בתוכו ג את האבר הנושצי:
אד שה לא נולדי מיהדש יוצג 3,3, אני לא נימשי בציי של
ישו הנושרי הציי הנישצי אלה אני בתו המבת הרצנו של
אד: קל לירפות שה א אצד מיאבותינו המיושזי אל ידי הקב
ף ההיטיכי קל הקב האלכסוני של אד הייה הפר אז ג אני
לא היינו ציי היו קל פני האדמה:
מינקודת מבת פיזית מקור היינו נימשה באד כ שה קול מה
שה קרה לו קרה ג לנו: קה שה הוא צחק צתינו ג אנו קשה
הומת נמשיית ניפתרו ג אנו בידיוק קמו שה היינו מתיק
באב אבותינו לולה הייה נופתר ליפני שה יבלדו לו ילדי
לכ אי המכת הרוצני משמותו פרידה מי אלוקי א זה
קומר שקולנו נולדנו מתי מיבצינה רוצנית: אנו זקוקי
להפרות בישביל אבונותינו אבל אנו זקודי ג לצי
ונת לנו את ציי ואת תציתומוכלתי אדונינו ישו הנושרי בא הידי לתת לנו את שתייה
דר מוחו קאבור אבונותינו
יוצג 10,10;

א אתה נושרי דברי אלה ידוי לכד אבל סי לב מה
בישביל המאמי המבת הפיזית הוא אברה מי ההי באול
הזה בנוככות הצת לאל שבשמי בנוככות אלוקי בדומה
לזה סוג אצר של מבת זה אברה מיצי מלאת פצתי של
אד להיי הנשצ של ישו הנושרי האד הצוזר לתציה
הנולד מיצדש באותו רגה הוא מה: הוא נולד ונוכנס לצי
של ישו הנושרי אבל באותו רגה המת ויושה מי ציי של
אד:

ישו הנושרי בזה לגור בתוכינו בציינו האשר אנו מאמיני
בו ואצרי שה נולדנו מי צדש אבל זה לא הכל אנו נוברנו
הידי לציות צלק מיצי: איזה ה ציי הנשצ: רומי 6,3
אומר שה אנו חבולי לא רק בישו הנושרי בציי שלו
אלה ג במותו: אנו לא יכולי ליהיות שתי ציי מנוגדי
ציי אד וציי של ישו הנושרי:

הזהרת

קשה מקבלי את ישו הנושרי דר האמונה משמותו שה מותו פל השלב נכשב קה סכר אבור אבונותינו: אבל יש פוד משמאות שניכנסו לצי צדשי ציי שה מושו באבר הנישצי ודרכו פל האתיק הנישצי: גמילי אומרני אנו מכליפי את קורות היינו באד פי של הראה והחוב שבו בקורות ציי נישצי בישו הנושרי יורשי פי ציי צדש אופכי לשותפי לצי של ישו הנושרי מישתתכי בהייב במותו בקבורתו בתצית ובאליחו שמיימה ויושב פמו בשמי רומי 6,3 גלחי 2,20 אפסי 2,6; וש לו רק ציי אצד ואת זה אנו מקבלי בהיבלדותנו מי צדש יוצג. 5,11-12;

פ ואד שה לא פדי מי הניסיו האשי של האמונה שנישלבנו יצד פ ישו הנושרי נישתדל לצמשי ליהיינות למפ ישו הנושרי חו שימיש בשיתות שה רכשנו בציינו הישני שצינו בחבה הארשי:

המאבקי הפנימי שמקור בחבה האד ימשיכו לפנות אותנו ולהשי אותנו תמיד: אבל קאשר דר האמונה חופסי את מקומינו שה שי לנו קדי פלי השלב בהיזדצות פ המות וההשלבה של ישו הנושרי אז ורק אז יכולי באמת ליהיות ציי צדשי רומי 6,4; שה בו אלה הישני צלפו אוהינה כל הדברי התצדשו 2 קור 5,17;

ניסיו השלב המו הפרקחי של השליבה וצורתנו לחציה בתוכו של ישו הנושרי מושב את הדר הנמביל לצי המובלי אל ידי רוצ הקודש גלחי 5,16; אלה ציי מי חי המות נישכו מיתו תבוסה המתרה והתשובה לסכל שב בציי של המאמי דרכנו אל השלב קמו השלב אצמיזה דר של סבל אבל זה הדר היצידב שה לסו הסבל: הקרב שה מיתצולל בינכה לחוסת כה התמידית איפו אתכה מספיק קידי שה תכלית לסי לה סו אלידי אמונהש אתה לא רושה למות מול כל משה אתה קידי שה תוצל ליהיות בתוצ כל מה שה הואש זה פומר שה תכליל את הרשו שה בתו האני האשמי שלכה ברשונו של ישו הנושרי ושה תיתמלה ותישלת אל ידי רוצ הקודש: לא לפסות את הדבר הזה משמותו שה תישאר שלות פל אידי החבה האנישי ושה תפשיב את רוצ קודש פל אידי הארכת המאבק הסבל ושל התווסה שלכה:

תפילת הגפולת

הא היתיפתה תו היתנות לפסות את הדברי בדרכה ישו הנושרי אשכרר אתכה בתני שה הפקי בקנות את גורלה בידב ות לו ליבול קה רפות פינב:

פ. אדי. לא קיבלתה את ישו הנושָׂרִי קה זְפוּל היְשִׁי שְׁלֹכָה
הדבר הרישׁוֹ. שֶׁהַ פְּלֹכָה לְפִסּוֹת הִי שֶׁל תִּית. לְאֲדוֹנִי
לְשִׁנוֹתָ לִיצוֹר צִדְשׁ דֵּר. הִיבְלָדוֹת נִפְשִׁית צִדְשָׁה אֵתָה יִכּוֹל
לְהִיבְלָד מִי צִדְשׁ פֶּ. תִּיחַפְלָל מִי כָל הֶלֶב בְּשׁוֹרָה הִבְהֶפֶךְ
אֲב שְׁמִימִי הִבְנֹתִי שֶׁהָ אֲנִי אֲד. צוֹתָה שֶׁהָ צִיִּי בְצִיִּי אֲד.
וְשֶׁהָ פְּסִיתִי צִתִּי: אֲנִי מֵאֲמִי. שֶׁהָ שְׁלֹכָת אֵת בְּנֹכָה הִיאֵהִי.
אֵת אֲבוֹנִינוֹ יְשׁוּהִנוֹשָׂרִי קִידִי שֶׁהָ אֲחַפּוֹס אֵת מִקּוֹמִי וְשֶׁהָ יִמּוֹת
בִּיגְלָל הִצֹּתִי. שְׁלִי מֵאֲמִי. פֶּ. שֶׁהָ הוֹר לְתַצִּיָּה וְהִיוּ. הוּא
צִיִּי וּבִרְגָף זֶה אֲנִי מִקְבֵּל אֹתוֹ בְּלִיבִי קֵה גְפוּל הָאִישִׁי שְׁלִי:
אֲנִי מִיחַמְסֵר לְכָה פֶּ. כָּל מָה שֶׁהָ אֲנִי פֶּ. מָה שֶׁהָ אֲצִיָּה
וְפֶּ. כָּל מָה שֶׁהָ יֵשׁ לִי: אֲנִי מִפְּנֵה אֹר. לְצִתִּי. שְׁלִי
לְאֲגוּזִי. שְׁלִי לִיְהִיּוֹת אֵת צִיִּי הַצִּדְשִׁי. בְּתִי יְשׁוֹ הַנוֹשָׂרִי:
מִוֹדָה לְכָה שֶׁהָ גְפֹלְתָה אֹתִי אֲמִי:

תפילת השְׁדָצוֹת

א. פְּמִרְתָּה אֵת תְּפִילַת הַגְּפוּלָה נִוֹלְדָתָה בִּיצִדְשׁ כִּי אֲדוֹנִי
פֶּ. יוֹמֵר שֶׁהָ הוֹנוֹת. לְכָל מִיִּשָׁה מֵאֲמִי. בִּישׁוֹ הַנוֹשָׂרִי לְאֲפֶּ.
לִילְדִי. שְׁלִי יוֹצֵנ. 1,12:

אֲכַשֵּׁב א. פְּמִרְתָּה אֵת תְּפִילַת הַגְּפוּלָה אִוּ פְּסִיתָה אֵת זֶה
מִיזִמ. תְּפִילַת הַהִיזִדְצוֹת יִכּוֹל לְפָבּוֹר לְכָה לִיְהִיּוֹת אֵת צִיִּי
הַנִּישָׁצוֹ. וְשִׁלּוֹ. שֶׁל יְשׁוֹ הַנוֹשָׂרִי: לִיפְנֵי שֶׁהָ לְחַפִּילָה זֶו
תִּיְהִיָּה הַשְּׁפָפָה אֵתָה שְׁרִי. לִיְהִיּוֹת בְּאֲמֵת סְבָה מִי הַצִּיִּי.
שֶׁהָ הִיִּתָּה: רֹצֵץ הַקְּדוֹשׁ שְׁרִי. לְשִׁכְנָה אֹתְכִנָּה שֶׁהָ שְׁגִיתָה
קֵה שֶׁהָ נִיִּסִּיתָה לִיְהִיּוֹת צִיִּי. נוֹשָׂרִי. בְּקִרְצוֹת אֲשִׁמְכָה וְאֵתָה
שְׁרִי. לְבַחֵר אֵל זֶה שֶׁהָ תוֹבִיל אֵת אֲשִׁמְכָה לְב. וְאִז תְּפִיֹמֵר
כ:

אֲבִי אֲנִי מִוֹדָה לְכָה שֶׁב סֹלְכָת לִי אֲבּוֹר הַצֹּתִי. שְׁלִי יֵשׁ
שְׁלִפְתָּה אֹתִי מִי הַצִּיִּי. שֶׁל אֲד. וְשֶׁהָ צִיִּבְרָתָה אֹתִי לְצִיִּי.
שֶׁל יְשׁוֹ הַנוֹשָׂרִי אֲנִי מֵאֲמִי. שֶׁהָ שְׁלָבּוֹ אֹתִי יִצֵּד אִיתוֹ
נִיקְבְּרָנוֹ יִצֵּד יִצֵּד צוֹרְנוֹ לְחַצִּיָּה וְאֲכַשֵּׁב יִצֵּד יוֹשְׁבִיל
לִיִּמְנֹכָה: מִי רִגְף זֶה אֲנִי בּוֹצֵר לְתַת לְבִנְכָה יְשׁוֹ הַנוֹשָׂרִי
לִיְהִיּוֹת אֵת הִיִּב דְּרָכִי וּבְתוֹכִי: אֲנִי צוֹשֵׁב אֵת אֲשִׁמִּי מֵאֵת
מוֹל הַהֵת וְהִי מוֹלְכָה וְסוֹמ. פֶּ. לְרֹצֵץ הַקְּדוֹשׁ שֶׁהָ יֵאִיר אֵת
שׁוֹמֵת לִידִי א. אֲשִׁקָּה שֶׁהָ מַחְתִּי יִצֵּד פֶּ. יְשׁוֹ הַנוֹשָׂרִי וְאֲנִסָּה
וְלֹא אֵת. לָה שׁוֹ. צִלְק מִיִּמְנֵי לִיְהִיּוֹת אֵת הִיִּב פֶּ. תְּבּוֹנֵת וְקוֹצוֹ בּוֹצֵר לְהִיֵּת מִסֵּר לְכָה
בְּגוֹפִי וּבְנִפְשִׁי קֵה קְלִי הַתּוֹצֵר
שֶׁהָ אֲשִׁמְשׁ לְצִתָּה: מִוֹדָה לְכָה שֶׁהָ גִילִיתָה לִי אֵת הָאֲמֵת
אֹדוֹת יְשׁוֹ הַנוֹשָׂרִי וְצִיִּי. תִּיחַבְּרָק דְּרָקִי בְּבִקְשָׁה בְּש. יְשׁוֹ
הַנוֹשָׂרִי אֲמִי: